Syd over med tog over denne fantastiske bro.
Broen går over Kielerkanalen og kan ses fra motorvejsbroen.
Med bil kan du tage færgen, der hænger i broen,
og få dig en gynge tur, hvis det blæser.
Færgen er gratis at få en tur med.

En tur med dette udsigtstog er også en mulighed for sommerferien.
Dette tog køre i Schweiz som et udsigtstog til mange af bjergene og gennem den flotte natur.
I mange af disse tog er der servering, hvis madkurven skulle være glemt.
så fås der god mad, som selvfølgelig bliver serveret.

Nu er foråret godt i gang. Solen skinner, forårsblomsterne står i fuldt flor og dyr og fugle boltre sig i solen og varmen.

Vi boltre os i klubben, med vore aktiviteter og vore køreaftner.

Vi er kommet over klubbens generalforsamling. Se særskilt indlæg i bladet.

Der er lavet aftale med Plantorama om bygning af juleudstilling 2016. Dette vil blive på planteborde, som klubben vil have et af stående. Grundopbygning vil være i klublokalet og færdiggørelse vil være i Plantoramas lokaler. Her vil der være rig mulighed for at arbejde med flamingo, lave underlag til skinneføring og ikke mindst arbejde med rigtig vand.

Yderlige er det planen at VMJK skal deltage i Kreativ Fritidsmesse i Tinghallen til august.

Modulerne, der skal stille op i samme lokale som klubbens udstillingsanlæg, går det godt med.

Klubbens køreaften, som er den første onsdag i hver måned, går rigtig godt lige nu. Der køres med op til 4 tog på AC (Märklin – 3 skinne) banen og på DC (2 skinne) banen køres der med 2 til 4 tog, alt efter hvor mange der kører på disse skinner.

Der skal bruges forskellige dele til, dels den store bane, men også modulerne. Blandt andet skal der bruges træer. Så her er der mulighed for at lave træer af forskellige typer. Der er nogle der gerne vil lære fra sig i klubben, men der er også mulighed for at prøve egne færdigheder af.

På det store anlæg arbejdes der med at lave en ny kontrolpult til den vestlige ende af Viborg banegård inklusive fantasi området. Der er dog stadig proble-mer med at sikre sig, at skiftespor rent faktisk skifter. Dette er der arbejdet med i lang tid, og mange forslag er afprøvet.

Det er på prøve indført at der kan købes et franskbrød med pålæg på klubaft-ner. Som det ser ud lige nu, kan det godt hænge økonomisk sammen.
Skulle du have lyst til at give kage eller andet, så vil det være godt, at dette bliver meddelt ugen før.

Så vil jeg glæde mig til at ser flere af klubbens medlemmer her i 2. kvartal.

Indlæg til klubbladet er stadig meget velkommen.

VMJK Generalforsamling 09.03.2016

I alt 13 aktive medlemmer var mødt op i klubbens lokaler.

1: Steffen Hvidt valgt som dirigent.
Steffen oplyste om at indkaldelse til generalforsamlingen var foregået efter klubbens vedtægter.

2: Formandens beretning – Kopi vedlagt.

Beretning for 2015.

Jeg takke alle dem der er mødt til VMJK's generalforsamling.

2015 har været et år med forskellige udfordringer på mange områder i klubben.
Men der skal jo også helst en udfordring til, så er det jo lidt mere spændende at være i klubben.

Modulopbygningen, i det lokale hvor udstillingsanlægget står, er kommet godt i gang. Fremstilling af plader til underlaget er godt i gang.

På den sidste onsdag i måneden er der forberedelse til køreaften. Der der også lidt køb/salg, samtidig at der spørges og repareres eget materiale. På denne aften er der også nogle gange film der vises på fjernsynet.

Klubben var med på Kreativ fritidsmesse i Tinghallen i august.
Vi havde fået et tilbud, som vi ikke kunne sige nej til.
Vi havde nogle plancher med. Derudover havde vi projektor med og kunne vise film og andet.
Klubbens udstillingsanlæg var med og der blev kørt med forskellige materialer, alt efter hvem der var på vagt.
Målet med deltagels i Kreativ Fritidsmesse var mindst et nyt medlem. Klubben fik efterfølgende 5 indmeldelser, så målet var opnået.
Stor tak til de af vore medlemmer der deltog i den Kreative messe.
I efteråret, fra uge 42 og frem til jul var vi i Plantorama og lave udstilling. Der blev brugt 3 klubaftner til at lave denne udstilling. Arealet var på ca. 30 m2. og med 2 baner hvor togene kørte. Mange kunder i Plantorama var meget begejstrede for udstillingen og det liv togene gjorde. VMJK fik ingen medlemmer, men Plantorama kunne se på salgstallene fra 2014 at de var bedre.
Der blev brugt meget tid på at passe og servicere det rullende materiale, og et af sporene blev lagt om. Der var brugt M-skinne. Disse blev skiftet til C-skinner.
Oplægget til udstillingen i Plantorama var ikke blevet ordentlig afklaret. Både VMJK og Plantorama i mellem og nok også lidt internt i VMJK. Dette gjorde, at VMJK brugte for meget tid på at bygge, passe og servicerer anlægget.
Alle sliddele og andre omkostninger på vores lokomotiver blev dækket, men der var mange praktiske ting, der blev brugt rigtig meget tid på.
Så selv ud fra dette, en stor tak til de af vore medlemmer der passede og servicerede anlægget i Plantorama.

En stor tak til bestyrelsen og det gode samarbejde vi har haft i 2015. Håber at dette gode samarbejde vil fortsætte i 2016.

Steffen: Har hørt at arrangement i Tinghallen var gratis for nogle foreninger.
Formanden: Har drøftet dette med arrangøren af messen – og er ikke færdig med dette endnu.
Til gængæld var der enighed om at messen var en succes og at beløbet for dette kunne accepteres.

Spørgsmål:	Hvad med Plantorama år 2016?
Formanden:	Forventer nyt arrangement med noget mindre opstilling.
Finn Nielsen:	Hvordan skal dette foregå
Formanden:	Oplæg til dette i uge 11.

Herefter blev formandens beretning godkendt.

3: Kassererens beretning: Stor flugt fra foreningen, men heldigvis er der kommet nye til, men alt i alt en lille tilbagegang i medlemstallet.

Spørgsmål:	Hvad med restance?
Kassereren:	Oplyste at der ikke var nogen af betydning.

Regnskabet blev herefter godkendt – Kopi vedhæftet.

4: Kassereren fremlage budget for 2016 og dette blev godkendt uden kommentarer.

5: Erling Møller Pedersen blev genvalt for de næste 2 år.
Søren Helmer Hansen ønskede ikke genvalg og ny til bestyrelsen blev valgt Carsten (med en lille smule overtalelse).

Som første suppleant blev valgt Finn Nielsen og som anden suppleant blev valgt Gert Rueholm Kristensen

Steffen Hvidt blev genvalgt som revisor.
Og som revisor suppleant blev valgt

Herefter var ordet frit og der blev diskuteret om løst og fast.
Alt foregik i en behagelig og konstruktiv tone.

Kims modeljernbane:

Efter pres fra formanden (Per) skriver jeg lidt om min bane til vores klubblad.
Jeg er forholdsvis ny i denne hobby. Det startede for en 6-7 år siden, egentlig som en spøg. Jeg havde af og til sagt til min kone, hvor synd det var for mig, at jeg aldrig havde fået det modeltog som jeg ønskede mig som barn. Det var ikke noget der var råd til i mit hjem. Så et år til jul gav min kone mig, til min store overraskelse, et brugt togsæt med et analog tog, lidt vogne og en bane af m-skinner. Jeg ved ikke om hun ville have gjort det hvis hun på det tidspunkt havde vidst hvad det ville føre med sig.
I dag er min bane bygget op med c-skinner og digital styring med en MS1.

Jeg har gennem min gang i VMJK erfaret, at vi modeltogsentusiaster er meget forskellige i den måde vi dyrker vores hobby. For nogle er det det tekniske, med computerstyring og automatisering der er det interessante, og hos andre skal deres bane kunne køre efter en køreplan hvor alt skal passe sammen.
På min bane er det mere det at banen er med til at give liv til et landskab, der betyder noget, og så har jeg også, nok som et resultat af at jeg at tilbragt næsten hele mit voksne liv i en uniform, en stor interesse for militær historie. Det gør at jeg har valgt, at min bane skal forsøge at illudere en periode omkring 1940-45 i Tyskland. I Tyskland på den tid var jernbanedriften nok på sit højeste nogensinde noget sted, med transport af enorme mængder af gods og mennesker, og med en rivende udvikling af materiellet.

Udsnit af havnen.
Landskabet på min bane er langtfra færdig, og min erfaring siger mig, at det bliver det nok aldrig, da der altid er noget som kan forbedres, eller som skal laves helt om.
Hovedbanegården. Der er tre gennemgående spor, to vigespor og et gods/industri område med tre spor.
Den gamle vandmølle.

Lidt tysk miljø, herregård med egen kirke og bolig til de ansatte.
Her ses et BR50 med Rheingold vogne, et BR86 lokaltog samt en Krupp K5 283mm jernbanekanon. Godsvognene er oprindelig Haribo vogne som jeg har givet et mere militaristisk look, og et våbenskjold fra 5. SS Panzerdivision Wiking.

Lokaltoget under indkørsel til en af de mindre stationer.

Denne jernbanekanon er en kopi af en som står på et artilleri museum i USA. Efter landgangen ved Anzio i Italien erobrede de amerikanske styrker to af disse Krupp5. Den ene var ødelagt af et flyangreb og den anden var ødelagt af det tyske mandskab, inde de trak sig tilbage, men det lykkedes for amerikanerne at lave en kanon ud af de to ødelagte.

En kaserne skal der jo også være for at passe til den tid, og sted, som jeg arbejder med på min bane. Skiltet ved indgangen viser at det er 5. SS Panzerdivision Wiking som holder til her. Det var den Tyske enhed hvor mange skandinaver, herunder danskere gjorde tjeneste, indtil man oprettede Frikorps Danmark efter invasionen af Sovjetunionen i sommeren 1941.
Som det fremgår af billederne mangler der en del arbejde med landskabet. Derudover mangler jeg to diesel lokomotiver i min samling. Det ene er et V188 (Märklin 37282)til at trække kanonen (damplokomotiver afslørede sig selv med deres røg og damp), og et SVT 137 passagertog (37776) som jeg så på banegården i Leipzig i 2011, og som nu er at finde i Märklins 2016 katalog.

En usædvanlig togvogn

Hans Chr. Theut, medlem af VMJK

Først tak for den fine modtagelse jeg fik, da jeg i december for første gang deltog i en klubaften i VMJK.

Formanden spurgte i sin nytårshilsen efter bidrag fra medlemmerne til klubbladet. Her følger en lille fortælling om en model af en noget usædvanlig amerikansk togvogn fra 1800-tallet, som jeg for en snes år siden opdagede var udbudt til salg på den amerikanske auktionside

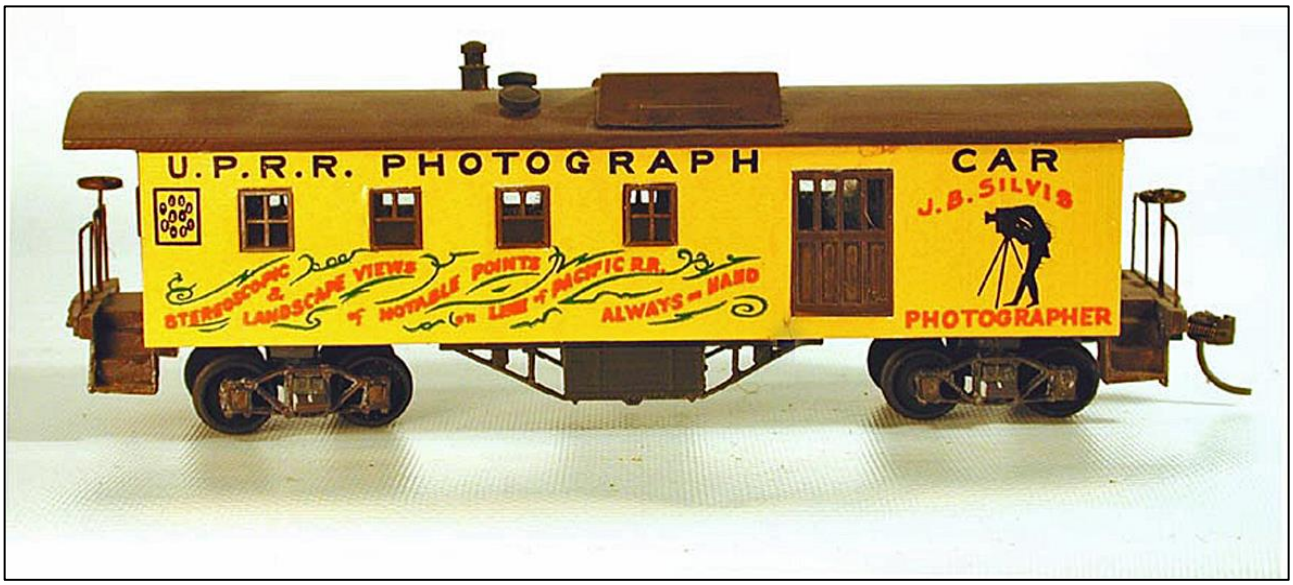

eBay. Det drejer sig om Union Pacific Railroads såkaldte *Photograph Car,* som fotografen John B. Silvis i årene 1869-1882 brugte som rullende atelier. På auktionen var der ikke den store interesse for at erhverve vognen. Så vidt jeg husker kom jeg til at betale næsten lige så meget i porto som for selve vognen.

Min interesse for amerikanske jernbaner i 1800-tallet går mange år tilbage. Jeg tror interessen startede, da jeg en gang læste bogen *Mixed Train Daily* af jernbanehistorikeren Lucius Beebe (1902-1966). I bogen, der udkom første gang i 1947, fortæller Beebe nostalgisk og undertiden med vemod om en række små jernbanestrækninger rundt om i USA's landdistrikter og om den betydning, jernbanerne havde haft for udviklingen af de egne af landet, som de betjente. I 1947 sang disse baner på sidste vers. Ofte var toggangen indskrænket til kun en enkelt daglig afgang med et blandet gods- og passagertog. Heraf bogens titel, *Mixed Train Daily*. Snart ville banerne blive nedlagt, skinnerne taget op og kun nogle få spor i landskabet ville minde om den betydning, jernbanen havde haft for udviklingen af landet med transport af gods og passagerer og måske ikke mindst den omstændighed, at de små baner jo ofte havde tilslutning til et af de store jernbaneselskaber, hvis skinnestrækninger bandt det store land sammen på kryds og tværs.

Et af disse store jernbaneselskaber var Union Pacific Railroad, der var oprettet i 1862. Union Pacific lagde spor mod vest, og fra vest lagde selskabet Central Pacific Railroad of California spor mod øst. I maj måned 1869 mødtes sporene ved Promontory i staten Utah, og De Forenede Stater var for første gang forbundet med jernbanespor hele vejen fra østkysten til vestkysten.

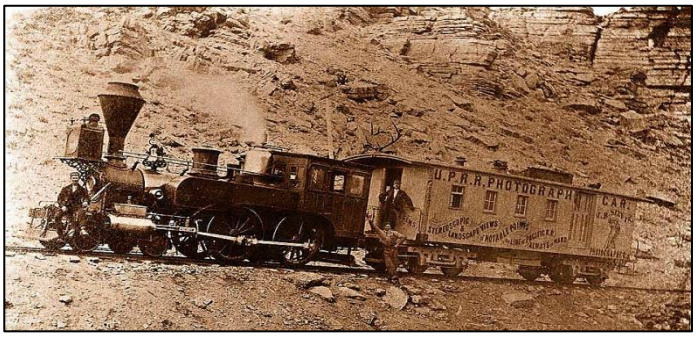

Fotovognen fotograferet ved Point of Rocks, Wyoming, i

John Silvis blev født i 1830 og voksede op i Lockhaven i Pennsylvania. Før han blev fotograf levede han en temmelig omtumlet tilværelse. 19 år gammel deltog han i 1849 i *The Gold Rush* i Californien, men uden held. Senere forsøgte han sig i sølvminerne i Nevada, med kvægopdræt, som saloon-ejer, butiksindehaver, alt sammen noget han hurtigt mistede interessen for. I 1856 blev han gift og nåede at få fire børn, inden hans kone i 1865 fik bevilget skilsmisse.

Det var i de følgende år, at John Silvis blev interesseret i den forholdsvis nye kunstart, fotografering, som han lærte i Salt Lake City. Hvordan han kom i forbindelse med jernbaneselskabet Union Pacific og hvem der var ophavsmand til ideen om at indrette en særlig *Photograph Car* ved man ikke. Men man ved, at fotovognen, der var indrettet med en lille beboelsesafdeling i den ene ende, et mørkekammer og et atalier med ovenlys, eksisterede i 1869. Det fortaber sig ligeledes i tågerne, om det var Union Pacific eller John Silvis, der ejede vognen.

John B. Silvis benyttede fotovognen i ca. 13 år, fra 1869 til 1882. I disse år gennemrejste vognen landet på kryds og tværs, fra by til by. Når han kom til en ny by, blev vognen placeret på et sidespor, og byens borgere kunne så få lavet portrætter af sig selv og familien, ligesom Silvis solgte fotografier, som han tog af bygninger og af det omkringliggende landskab. Endvidere lavede han gennem årene også f.eks. mange fotoopgaver for Union Pacific, når selskabet ville sælge landområder langs dets banestrækninger.

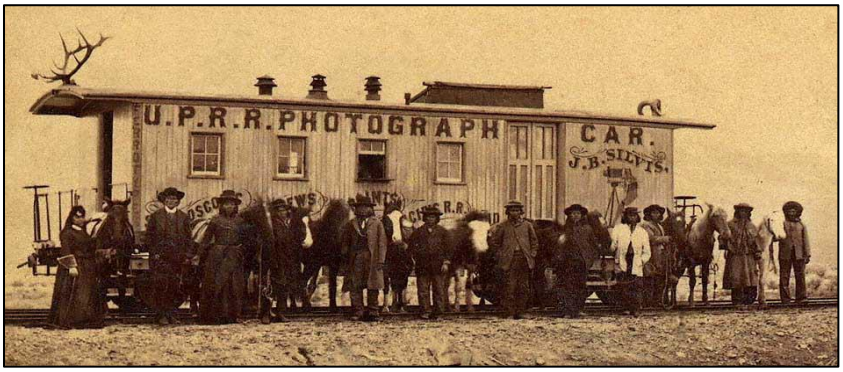

Winnemucca indianerfamilie, Nevada, fotograferet af John B. Silvis

I 1882 afhændede John Silvis fotovognen, der herefter blev benyttet af forskellige fotografer frem til i hvert fald 1889. John Silvis, der i 1882 var blevet gift igen og havde fået en datter, havde tjent gode penge på sit fotoarbejde. Familien flyttede til Elkhorn i Nebraska, hvor Silvis købte en stor kvægfarm. Her levede familien i 10 år, før de i 1892 flyttede til en ny farm i Tallahassee i Florida. Her levede familien til John Silvis døde 1. juli 1900, 70 år gammel.

John Silvis oplevede i sit liv at være vidne til og være aktiv deltager i udvikling af USA's vestlige stater. Fra guldfeberen i Californien til bosætningen i præriestaterne. Denne bosætning dokumenterede han i fotografier fra sine utallige rejser med den unikke fotovogn. Desværre findes der i dag kun få originale eksemplarer af hans billeder. På dette foto er en indianerfamilie i Nevada blevet fotograferet af John B. Silvis:

Om modellen af fotovognen kan der desværre ikke siges meget. Der fulgte ikke nogen æske med vognen, da jeg købte den på auktion, og det fremgår ikke af selve vognen, hvilket firma der har fremstillet den. Så hvem der har produceret den, og i hvor mange eksemplarer den er fremstillet, finder vi nok aldrig ud af. Men det er en sjov lille vogn, der fortæller en interessant historie om udviklingen af "the american west" i USA.